

skal endnu mindre dvæle ved, hvad den sidste ærede Taler sagde. Han gik endog saa vidt, at han sagde, at der var truffet Aftale om samtidig at gennemføre Skoleloven. Dette er altsaa endnu en Paastand. Om Skoleloven overhovedet kan gennemføres, staar for mig som meget tvivlsomt. Jeg tror, at den Behandling, man har givet denne Lov i Landstinget, ikke er af den Beskaffenhed, at den let kan føres igennem. Det lader jeg imidlertid nu staa ved sit Værd; det kunne vi se, naar den Tid kommer. At der ikke er nogen Forbindelse mellem denne Lov og Skoleloven, at der ikke er truffet nogen Aftale, tror jeg, at enhver kan se. Det ærede Medlem sagde, at det var ganske mærkeligt, at Højrebladene kunde forudsige, hvad der vilde ske. Nej, det er det slet ikke. Alle, der overhovedet have tænkt over denne Sag, maatte kunne forudsige, hvad der vilde ske. Man slutter nemlig ganske i Almindelighed fra, hvad der er sket, til det, der vil ske, og efter at Folketinget Gang efter Gang har taget Standpunkt til denne Sag, efter at det har vedtaget denne Lov i Fjor, og den Gang forkastet de Ændringsforslag, der her atter ere opstillede, kunde man vel forudsige, at Folketinget vilde bære sig lige saadan ad nu. Det vilde være en ganske mærkværdig Praksis, om Folketinget vedtog en Lov, sendte den op til Landstinget, hvor den blev vedtagen i samme Skikkelse, og saa nu sagde: Den Lov vilde vi ikke have, vi vilde ødelægge eller lave den helt om og sende den tilbage igen. Det kan være, at man har formel Ret til en saadan Fremgangsmaade, det nægter jeg ikke, men jeg tror ikke, at en saadan Fremgangsmaade vil være heldig for Folketinget at komme ind paa. Det synes jeg altsaa kun er naturligt, at man kunde forudsige, hvad der vilde ske med denne Sag. — Hele den Kritik, som det ærede Medlem fremførte om Partiforhold, Klikevæsen o. s. v., skal jeg ganske lade ligge. Jeg holder det ærede Medlem overordentlig meget til gode, netop paa Konto af, at han har forladt Venstrereformpartiet og vel sagtens har en Følelse af, at det er det mindst heldige, han har gjort paa Rigsdagen. Jeg har glædet mig over at lægge Mærke til, at adskillige Medlemmer have sagt, at vi ikke kunde ende med at vedtage denne Lov, men maatte gaa videre og gøre mere. Det er ogsaa min Mening, men jeg tror, at netop ved at vedtage denne Lov, bane vi Vejen til at komme videre frem i Retning af at hjælpe Folk, som komme til Skade ved Ulykkestilfælde.

Jeg tror, det er noget, som først maa løses, inden man løser Spørgsmaalet videre, og det er netop en af mine Bevæggrunde til at ønske Loven vedtagen. Jeg gaar endogsaa saa vidt at mene, at vil man virkelig gøre noget for Landarbejderne, saa maa man først vedtage dette Lovforslag, thi saa baner man Vejen for en Understøttelseslovgivning, der saa kommer til. Jeg tror ikke, at man kommer videre ad Ansvarlighedslovgivningens Vej. Man maa gaa den anden Vej, og den ligger ganske anderledes banet, naar man først er færdig her. Jeg tror, at Landarbejderne, som jo nok skønne, hvad der foregaar paa Rigsdagen, ville vide at sætte Pris paa denne Lov; thi den hjælper adskillige af deres Kolleger og baner i Virkeligheden Vejen for en Lovgivning, som ogsaa kommer dem til gode, medens — det er nu min Overbevisning — Stillingen vilde blive den, hvis man vedtog alle de Ændringsforslag, som ligge paa Tingets Bord i Dag, og som stride mod hinanden indbyrdes, at vi ville lave noget Makværk af Lovgivning, som vi ikke selv kunde stemme for i Morgen, og som vi heller ikke kunde bede det andet Ting tage sig af, og da vilde vi have ødelagt Udsigten for Landarbejderne og tillige for de Arbejdere, man her vil søge at hjælpe. — Jeg skal ikke svare paa den Indvending, som det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds kom med med Hensyn til Lokomobiler, da den allerede er imødegaaet af det ærede Medlem for Aalborg (Bramsen). Adskillige af de andre fremsatte Indvendinger kan jeg ogsaa lade ligge, men jeg skal dvæle et Øjeblik ved en Bemærkning, som kom fra det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds angaaende det af de moderate under Nr. 4 stillede Ændringsforslag. Det ærede Medlem sagde, at han følte sig overbevist om, at Forslaget i og for sig er klart nok; der var ingen Tvivl om, at de, der komme til Skade, ville faa Understøttelse efter dette Forslag, uanset, at der intet stod i det om, at Alderen skulde der ikke tages Hensyn til. Der fejler det ærede Medlem sikkert meget. Det er dog klart nok, at naar der staar i Ændringsforslaget, at de skulde have Understøttelse under de samme Forhold som ved Alderdomsunderstøttelsesloven — og Alderdomsunderstøttelsesloven netop nævner 60 Aar —, kan ingen Domstol komme og sige noget andet. Her er sat et Skel. Ingen kan efter dette Ændringsforslag faa Understøttelse, medmindre han er 60 Aar. Nu vil jeg gerne tro, at det er en Forglemmelse, at det ikke